

ρος (πού σκότωσαν προχτές στη Σαλονίκη) είναι 'Αλβανός ρουμουνίζων' στη τετάρτη σελίδα λείει πώς είναι Ρουμουνός αλβανίζων. 'Ακόμα λείει πώς στη Σαλονίκη βρέθηκε γιατί πήγαινε στο Βουκουρέστι να πάρη την πλερωμή του (άμοιθής του) για τή δολοφονία του Γκορτσας. 'Ο Κωστούρος είν' άνθρωπος με 60,000 λίρες. Κι' ούτε ρουμουνίζων ούτε αλβανίζων είναι. Παρά μόνο 'Αρβανίτης.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΟΣ

ΝΕΟΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Στόν τόμο της 1ης του Νοέβρη του Φραντζέζικου φιλολογικού περιοδικού «Mercur de France» γίνεται πολύς λόγος για τὸ γνωστό βιβλίο του κ. Φιλία Λεμπέγκ «ή Σημερινή Φιλολογική 'Ελλάδα». Στό βιβλίο του αὐτό, καθώς ξέρουν οί αναγνώστες τοῦ «Νουμά», ὁ ποιητής καί φιλόλογος μαζί κ. Λεμπέγκ μάζεψε τὰ περισσότερα ἀπό τὰ ἄρθρα του, πού εἶχε τυπώσει στό «Mercur» γιά τή σημερινή φιλολογία μας, με τὸ σκοπὸ νὰ τήνε γνωρίσῃ ἀπὸ σιμότερα στό Εὐρωπαϊκὸ κοινὸ. Κοντὰ σὲ πολλὰ ἄλλα σωστά καί δίκια, πού ὑπάρχουνε στό ἄρθρο αὐτό, γίνεται καί λόγος, γιατί ὁ κ. Λεμπέγκ δὲ μίλησε καθόλου ὡς τώρα γιά τὸ ἔργο τῶν καθαρευουσιάνων. Τὸ γιατί εἶναι ἐπὶ ὁ κ. Λεμπέγκ προσέχει καί ζητάζει μονάχα τὸ ἔργο αἰκείων πού θέλουνε νὰ ξαναπλάσουν ἑλληνική τέχνη σμίγοντας στήν ἀγκυλιὰ τῆς λαϊκῆς ψυχῆς ὅλες τίς ξένες συνεισφορές, δηλ. τῶ δημοτικιστάδων. Κ' ἔτσι τὸ ἄρθρο ἐξακολουθεῖ γιά νὰ εἰπωθοῦν ἀρετὰ γιά τὸν ποιητὴ κ. Στέφ. Μαρτζώκη καί τελειώνει με τὰ λόγια τοῦτα γιά τὸν Περιγαλιτῆ καί τὸ Στεφανῆ :

«Μυστικὰ τῆς θάλασσας καί τῆς ἀγάπης, φωνές κ' ἀναστενάγματα τοῦ κυμάτου, θύμησες, ξαφνιασμάτα καί προαισθήματα, θάμα τῆς 'Αφροδίτης τῆς γεννημένης ἀπὸ τὸν πικρὸν ἀφρὸ, λύπη γιά μισεμούς καί χαρὰ ἀπὸ γουρισμούς, τέτια θέματα καθαρὰ μὰ καί σύνωρα γεμάτα χαριτωμένο συμβολισμό ἀρέσουνε στό Γιάννη Περιγαλιτῆ πού τύπωσε σὲ βιβλίο τὰ Τραγοῦδια τῆς 'Αερογιαλιᾶς, τὸ πρῶτο μέρος τῆς τριπλῆς σειρᾶς : τὰ ὄρατα. 'Η χάρη τοῦ Κρυστάλλη καί τῶ δημοτικῶν τραγουδιῶνε στυλίζει τὰ φωτεινὰ καί γλυκὰ αὐτὰ τραγοῦδια.

Σιμότερα στό Μαρτζώκη καί σὲ ποιήματα κείνα, πού μέσα στις Stances τοῦ Μωρεᾶς ἔχουνε τὸν τίτλο Φωνές τῆς Καρδιάς, εἶναι τὰ Μπουμπουμία τοῦ Γιάννη Στεφανῆ, ἐνός νιοῦ Ρωμιοῦ τῆς

ΠΑΠΑ.—'Α! φοβάσαι στ' ἀλήθεια ! γιά τὴν εὐτυχία τοῦ Στέφανου...

ΑΝ.—...Νοιώθεις τώρα ποῖο εἶναι τὸ δικό μου βάσανο ; Σοῦ ἀντιστέκουμε στή θέλησή σου, γιατί τρέμω μήπως ἡ κατάρρα πού μ' ἀκολουθεῖ σκεπάσῃ κ' ἄλλον ἀθῶο ! Βλέπεις ὅτι ὁ φόβος μου γεννιέται ἀπὸ ἀληθινὴ αἰτία, κ' ὄχι ἀπὸ τὸ ψέμα, ὅπως ὁ δικός σου.

ΠΑΥΛ.—'Ο Στέφανος θὰ φύγῃ ἀποδῶ μέσα γιά πάντα !

ΑΝ.— Συλλογίσου τὴν Εἴνη ! τὸ παιδί μας !

ΠΑΠΑ.—'Εσοῦ μ' ἔκαμες νὰ τὸ ξεχάσω....

ΑΝ.— Τὸ ἤθελες μόνος σου.

ΠΑΥΛ.—'Εσοῦ φταῖς!... ἐσοῦ!... Δὲν ἔπρεπε νὰ γίνης ποτὲ δική μου, ἀφοῦ εἶχες δώσει τὴν ψυχὴ σου σ' ἄλλον, ἔπρεπε ν' ἀντισταθῆς στή θέληση τοῦ πατέρα σου, ὅπως ἀντιστάθηκες τόσα χρόνια στήν ἀγάπη μου ! Γιατί τὴ δύναμη πού μοῦ φωνάζεις ὅτι ξύπνησε τώρα μέσα σου νὰ μὴ τὴν ξυπνήσῃς τότε ; Τότες ἔπρεπε νὰ παλέψῃς γιά νὰ μὴ σκορπίζης τώρα γύρω μας τὸ σκοτάδι.

ΑΝ.— Σῶπα !

ΠΑΥΛ.—'Εκεῖνο πού ἀφίσεις νὰ κάμῃ σήμερα ἡ κόρη σου, ἔπρεπε νὰ τὸ κάμῃς κ' ἐσοῦ τότε γιά

Μανταγκασκάρης τὰ διάφορα θεάματα κόσμου πὸ πλατιοῦ καί πού παρουσιάζεται ἀλλιῶς παρὰ ὅπως μὲς στὰ βιβλία, τοῦ ἐμπνέουνε κάποια ποίηση ἀπλωμένη, ὅπου ἡ σκέψη δὲν εἶναι λιγώτερη ἀπὸ τὸ αἶσθημα. Περνοῦν ἀποκεῖ νῆες πνοές, γεμάτες ἀγνωροὺς ἀντίλαλους καί μέσα στή συλλογὴ τῶν τραγουδιῶν τοῦ ὑπάρχουν καμιά δεκαριά συνένετα πού ὁ ποιητῆς θὰ μπορούσε νὰ τ' ἀπιθώσῃ, σὰ διαλεχτὰ λουλούδια, σὲ πόδια τῆς θεοτικῆς, 'Αθηνᾶς.

'Υπάρχουν ἀκόμη στό ἄρθρο αὐτὸ μερικὰ καλὰ λόγια γιά τίς «Στροφές» τοῦ Χρ. Βαρλέντη καί γιά τὴ μεταφρασὴ του τῆς «'Ηλέκτρας» τοῦ Σοφοκλῆ καί τοῦ «Προμηθεῖα» τοῦ Αἰσχύλου, πού ὁ στιχὸς τοὺς ἔχει ἀρετὴ μουσική.

ΕΝΑ ΕΘΝΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ

"Ενα βιβλίο πὸν πρέπει νὰ μπῆ σ' ὅλα τὰ σκολειὰ, νὰ διαβαστεῖ ἀπ' ὅλα τὰ 'Ελληνόπουλα, εἶναι τὸ βιβλίο τοῦ κ. ΗΛΙΑ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΘΡΗΣΚΕΙΑ καί ΠΑΤΡΙΔΑ

Τὸ βιβλίο τώρα μόλις τὸ λάβαμε καί δὲν προφταίνουμε νὰ γράψουμε περισσότερα. Μὰ σὶ φύλλο τῆς ἄλλης Κυριακῆς θὰ σᾶς πούμε τί εἶδους βιβλίο εἶναι καί πόσο πρέπει νὰν τὸ μαρζόνουμε πὸν γράφηκε ἀπὸ πατριότη μας.

Ἡ Κοινή Γνώμη

ΓΙΑ ΤΟΝ κ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟ

Κύριε Γιαννόπουλε,

Εἶναι λίγες μέρες πού με τιμήσατε στέλνοντάς μου τὸ «Νέο Πνεῦμα» σας. Μόλο πού δὲ διαβάζω ποτέ βιβλία γραμμένα με τὴ γλώσσα πού γράφετε, ὡστόσο ξεχωριστὰ γιά σᾶς τὸ διάβασα. Σᾶς ἐγνώρισα κάποτε στή στιγμή, τόσο πού νὰ σᾶς ξέρω, καί σᾶς ἤξερα ἀπόξω, κομψόνε, συμπαθητικόνε καί εὐγενικόνε στοὺς τρόπους. Κάποτες ἕνας νέος ποιητῆς πού σᾶς γνώρισα καλύτερὰ μου - με βεβαίωστε πὸς ἀξίζετε. Καί νὰ ἡ ἀφορμὴ νὰ διαβάσω τὸ βιβλίο σας. Εἶμαι πολὺ σκληρωμένος σὲ τέτοια ὅπως βλέπετε καί συμπαθαίτε με. Μὲ ἀποστάσατε σὲ πολλὰ· σὲ λίγα φωνάζετε πολὺ με τὸ ὕφος σας, καί σὲ λιγώτερα κάνετε πανάσταση. Γερὸ

ν' ἀναγκάσῃς τὸν πατέρα σου νὰ φοβηθῇ τὰ λόγια τοῦ κόσμου καί νὰ νοιώσῃ νικημένη τὴ θέλησή του !

ΑΝ.— Παῦλο ! εἶσαι ἄδικος σὲ τὸ παιδί σου !

ΠΑΥΛ.—'Οχι ! ἡ Εἴνη φάνηκε πὸ ἐξυπνη ἀπὸ σένα καί θέλησε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐτυχία της!... Μὰ κ' αὐτὴ δὲν ἔχει τώρα νὰ νικήσῃ μονάχα τὴ θέλησή μου, πρέπει νὰ νικήσῃ καί κάτι ἄλλο πού ἐξουσιάζει τὴν ὑπαρξή μου καί πού εἶναι δυνατότερο ἀπὸ τὴ θέλησή μου.

ΑΝ.— Εἴνη, τί θέλεις ἐσοῦ ἐδῶ ;

ΕΕΝ.— Πατέρα !

ΠΑΥΛ.—'Εσοῦ ;

ΕΕΝ.— Κοίταξέ με καλὰ... κοίταξέ με σοῦ λέω.

ΠΑΥΛ.— Δὲ μπορῶ....

ΕΕΝ.— Πατέρα ! δὲ με πείραξαν τὰ λόγια σου, πού τᾶκουσα χωρὶς νὰ θέλω. Καταλαβαίνω κάπως τί σ' ἀναγκάζει νὰ τὰ λῆς.

ΠΑΥΛ.— Σῶπα!... ἡ φωνή σου ! ἡ φωνή σου με φοβίζει. 'Εχει κάτι ἀλλοιώτικο ἡ φωνή σου !

ΕΕΝ.— 'Ισως· μὰ δὲν εἶναι ἡ φωνή πού πρέπει νὰ σὲ φοβίζῃ.

ΠΑΥΛ.— Νομίζω, ὅτι ἀκούω τὴ μητέρα σου, ὅταν μοῦ μίλησε γιά πρώτη φορὰ !

ΑΝ.— Παῦλο ! εἶλα σὲ λογικά σου !

τὸ χέρι σας, καί βραεῖ κατάσταυρα· ρίχνετε φῶς σὲ γνωστὰ πράματα περίσσιο με καινούριο φαναρι, πού τὰ ὁμορφοφωτίζει. Τηράζετε με βαθιὰ ματιὰ καί τοῦτο μ' ἄρεσε — συμπαθῆστε τὴν ἀπλότη μου — ὄχι στίς μακρινές περιόδους. Μὰ ὄ, ἕνας πόνος τρανός γιά τὸ χαμὸ σας, γιά τὸ χαμὸ τῆς ἀλήθειας πού δείχνεται σὲ κάποιες σελίδες. Τέτοιο πείσιμο σεῖς ; Λυπᾶμαι, λυπᾶμαι τὸν εὐγενικό σας τρόπο. Καί πιστέψατε γιά τὸ θεὸ πὸς διαφέρετε ἀπὸ τοὺς πολλοὺς πού πέφτετε τόσο θέλοντας ν' ἀγγίξετε τοὺς ἀληθινούς ἥρωες κ' ἀγωνισταδες ἐσεῖς με τὸ νὰν τοὺς βρίζετε ; Καί δὲν ξέρετε πὸς ἡ μάχητα αὐτῶνε σᾶς ἀνοιξε τὸ δρόμο πλατύτατα γιά νὰ σκεφτόσατε ἔτσι ; Στὸ δλακερο σας νομίζετε πὸς δὲ σᾶς ἐπέρασε σπλαχνικὴ ἡ πνοὴ τοῦ Ψυχορισμοῦ πλατεῖα καί λεύτερα ξυπνώντας σας ; Βλέπετε χαλαστάδες τοὺς ἥρωες, ἀντὶς νὰ τοὺς προσκυνάτε — γιατί τοῦτοι εἶναι κείνοι πού προσκαλάτε, τοῦτου εἶναι οἱ πρωτοπαληκαῖδες οἱ πρωτομαρτύροι ! Τὴν πανάσταση πού ζητᾶτε, τὴν κυρήξανε ἀπὸ καιρὸ οἱ μεγάλοι μας ἐτούτοι, πού σεῖς ἐρχόσατε νὰ πιστεύετε χαλαστῆδες, κ' ἂ θέλτε, τοῦτοι εἶναι πού γλήγορα θὰ θρέψουνε τὸ σιδεροχέρη πού καί σεῖς ἀλλοιώτικα ὄνειρευόσατε. Χμηλώσατε με σεβασμὸ τὸ κεφαλι στὰ ἴκονατα τους, καί περηφανευτήτε, γιατί ὕστερα ἀπὸ τοὺς πρόδρομους ἐτούτους, θέρθη ἀπὸ τὰ σπλάχνα τους ὁ ξαναμορρωτῆς. 'Εσεῖς μπορεῖ νὰ θέλετε νὰ εἴσατε ἕνας αἰσθητικὸς — μὰ ἀρνιόσατε τὸν ἐαυτὸ σας, τὴ φυσιολογία τοῦ ἐαυτοῦ σας, σὰν ἀρνιόσατε ἐτούτους — καί τὴ γλώσσα σας. "Οχι ἄλλο....

Σᾶς εὐχαριστῶ γιά τὴν τιμὴ πού μοῦ κάματε νὰ μοῦ στείλετε τὸ βιβλίο σας, καί συμπαθῆστε μου τὰ λίγα λόγια μου — πού καλοπροαίρετα εἶναι.

Πρόθυμος
ΣΠΗΛΙΟΣ ΠΑΣΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΦΟΝΟΠΑΖΑΡΟ ΒΣΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ

'Απὸ Πέμπτη σὲ Πέμπτη.

'Υπουργὸς 'Εσωτερικῶν ὁ Ν. Καλογερόπουλος
Σκοιωμοί. 'Επαρχίες 8.
Λαθωμοί. 'Αθήνα 6, Περαιᾶς 4, 'Επαρχίες 11.
Κλεπιές. 'Αθήνα 2, Περαιᾶς 3, 'Επαρχίες 1 (λαστεῖα).

Ο ΦΟΝΟΓΡΑΦΟΣ

ΕΕΝ.— Πατέρα· δὲν ἔρχομαι νὰ ὑπερασπίσω τὸν ἐαυτὸ μου, ἐπειδὴ τότε μπορούσε νὰ πιστέψῃς, ὅτι κάτι ἀληθινὸ ὑπάρχει μέσα σ' ὄλ' αὐτὰ, πού ἀκουσε καί εἶπες.

ΠΑΥΛ.— Πῆς μου, ἐπὶ εἶναι ψέματα !

ΕΕΝ.— Σ' ἀφίνω νὰ τὸ πῆς ἐσοῦ ὁ ἴδιος στὸν ἐαυτὸ σου. Δὲ θέλω νὰ σὲ φανταστῶ μήτε μὲν στᾶλα ἄδικο.

ΠΑΥΛ.— Πὸς μοῦ μιλᾶς ἔτσι !

ΕΕΝ.— Γιά νὰ σὲ κάμω νὰ ξεχάσῃς ὅλα ὅσα ἔγιναν ὡς τὰ τώρα.

ΠΑΥΛ.— Δὲν ξεχνιοῦνται αὐτὰ ! δὲ μ' ἀφίνετ' ἐσεῖς νὰ τὰ ξεχάσω.

ΑΝ.— Δὲ θέλεις.

ΠΑΥΛ.— Μοῦ πῆρατε κάθε θέληση γιά τὸ καλὸ καί μοῦ ἀφίσατε μονάχα τὸ μῖσος !

ΕΕΝ.— Πατέρα ! γελᾶς τὸν ἐαυτὸ σου· δὲν ἔσθῃς ἡ ἀγάπη σου γιά μᾶς, γιά ὄλους μας.

ΠΑΥΛ.— Μὰ δὲ μισῶ ἐσᾶς, ὄχι ! μισῶ τὸν ἐαυτὸ μου, πού σᾶς ἀγάπησε τόσο πολὺ καί δὲν ἔχει τώρα τὴ δύναμη νὰ φανῇ κακὸς γιά νὰ βγῇ νικητῆς ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τοῦτο· καί ἡ νίκη του θὰ εἶταν ἡ ἴδια ἡ ζωὴ μας.

ΕΕΝ.— Πατέρα ! εἶλα μαζί μας· κρατήσου ἀπὸ